

Køberen Underretning om Tidspunktet for Salgsgenstandens Afsendelse, eller om at den er rede til Køberens Afhentning, bl. a. for at Køberen kan blive i Stand til betimelig at sørge for Genstandens Forsikring. Navnlig er det hjemlet ved gældende Sædvane i de egentlige Handelsforhold, at Sælgeren er pligtig at tilstille Køberen Faktura, der melder Varesnes Afsendelse, samtidig med Afsendelsen eller dog 24 Timer derefter, jfr. Gross. soc. Responsa 6. Juni og 8. Novbr. 1901. Undlader Sælgeren i saa Fald at sende Køberen Underretning, bliver han naturligvis pligtig at svare denne Erstatning for den derved foraarsagede Skade. Hyppig vil Skadeserstatningens Størrelse falde sammen med Købesummen, og Resultatet bliver da det samme, som om Risikoen ej var blevet overført paa Køberen — ligesom naar Mangelen af Underretning bevirker, at Sælgeren bliver ude af Stand til at føre Beviset for, at Afsendelsen har været Levering til Køberen; men Køberen er ikke udelukket fra at kræve yderligere Erstatning, naar han kan bevise at have lidt et større Tab. Tilsvarende Bemærkninger gælde om Sælgerens Ansvar for Skade, som han efter Risikoens Overgang paa Køberen paafører Tingen ved tilregneligt retsstridigt Forhold.

Hvad der gælder om Risikoen for Salgsgenstandens hændelige Undergang, finder fuldtud Anvendelse paa dens hændelige Forringelse, hvorfor Udkastet ogsaa udtrykkelig nævner Forringelse ved Siden af Undergang. Derimod er det overladt til Domstolens egen Afgørelse, om og i hvilket Omfang de ville anvende de i § 17 givne Regler analogisk paa den hændelige Forringelse af Salgsgenstanden og paa den ved Indførselsforbud, Ekspropriation eller lignende indtraadte utilregnelige Umulighed for Sælgeren af at kunne levere Salgsgenstanden. Ligeledes har man anset det for rettest at henskyde til Domstolens selvstændige Afgørelse det Spørgsmaal, om Sælgeren, der ved Leveringen har afvejet

fra Aftalens Bestemmelser, f. Eks. ved Valg af urigtig Rute, ved Afsendelse før eller efter Tiden o. s. v., derved alene bliver pligtig at erstatte Skaden — for saa vidt den da ikke maa antages ogsaa at ville være indtraadt ved pligmæssig Afsendelse — eller om dette yderligere bevirker, at Forsendelsen sker paa Sælgerens Risiko.

Endelig maa det ved Anvendelsen af Bestemmelserne i § 17 erindres, at Regelen i § 37 i alle Tilfælde fritager Sælgeren for at bære Risikoen for Salgsgenstanden naar det er Køberens Forhold, der har bevirket, at den ikke bliver leveret i rette Tid.

Om Udbytte af Salgsgenstanden.

§ 18.

Ved Køb af Ting, der afkaste Frugter eller andet Udbytte, vil som Regel Aftalen selv give fornøden Vejledning til Afgørelse af, hvem af Parterne det i Mellemtiden mellem Købets Afslutning og Salgsgenstandens Levering faldende Udbytte skal tilkomme. Det kan dog forekomme, bl. a. naar Talen er om et Udbytte, som ikke har kunnet paaregnes ved Aftalens Indgaaelse, at man ikke i Parternes egen Ordning af deres Mellemværende finder nogen Støtte for en Afgørelse til Fordel for den ene eller den anden af dem. I saa Fald tiltrænges der en Norm i Loven til Spørgsmaalets Løsning.

For en umiddelbar Betragtning kunde det synes naturligst, at Udbyttet af Salgsgenstanden burde tilfalde den af Parterne, som paa det Tidspunkt, da Udbyttet falder, bærer Risikoen for Genstandens hændelige Undergang eller Forringelse. Ligesom imidlertid en udtrykkelig Aftale om, hvem af Parterne Udbyttet skal tilfalde, i Almindelighed vil blive truffen uden noget Hensyn til, hvem af dem, der til det paa-gældende Tidspunkt bærer Risikoen for Tingen, saaledes vil det ogsaa ved en nærmere Betragtning vise sig, at de for Risiko-